

**Ekonomiska och
sociala rådet**

Distr.
ALLMÄNT

E/C.12/1998/25
den 10 december

1998

Originalspråk:

ENGELSKA

KOMMITTÉN FÖR EKONOMISKA,
SOCIALA OCH KULTURELLA
RÄTTIGHETER
Nittonde sessionen
Genève, 16 november-4 december 1998
Punkt 3 på dagordningen

VÄSENTLIGA FRÅGOR SOM VÄCKTES VID GENOMFÖRINGEN AV DEN
INTERNATIONELLA KONVENTIONEN OM EKONOMISKA, SOCIALA OCH
KULTURELLA RÄTTIGHETER

Förslag till allmän kommentar
nr 10:

De nationella människorättsinstitutionernas roll i
skyddet av de ekonomiska, sociala och kulturella
rättigheterna*

* Antagen på det 51:a mötet (nittonde), den 1 december 1998.

1. Artikel 2 (1) i konventionen ålägger alla konventionsstater att "genom egna åtgärder ... till fullo utnyttja sina tillgängliga resurser för att trygga att rättigheterna i denna konvention gradvis förverkligas i sin helhet". Kommittén konstaterar att en sådan resurs, med vilken viktiga åtgärder kan vidtas, är de nationella institutionernas arbete för att främja och skydda mänskliga rättigheter. Under senare år har dessa institutioner blivit fler och trenden har kraftigt uppmuntrats av generalförsamlingen och kommissionen för de mänskliga rättigheterna. FN:s kommissariat för mänskliga rättigheter har upprättat ett större program för att assistera och uppmuntra staterna när det gäller nationella institutioner.

2. Dessa institutioner spänner från nationella kommissioner för mänskliga rättigheter via ombudsmännens kanslier, förespråkare för allmänna intressen eller mänskliga rättigheter till defenseurs du peuple och defensores del pueblo. I många fall har institutionerna inrättats av regeringen, åtnjuter en hög grad av autonomi från den verkställande och den lagstiftande makten, tar full hänsyn till internationella standarder för mänskliga rättigheter som gäller för det berörda landet och har uppdraget att bedriva olika verksamheter som syftar till att främja och skydda de mänskliga rättigheterna. Sådana institutioner har inrättats i stater med vitt skilda rättskulturer och oberoende av deras ekonomiska situation.

3. Kommittén konstaterar att nationella institutionerna spelar en potentiellt viktig roll för att främja och säkerställa de mänskliga rättigheternas odelbarhet och samspel. Olyckligtvis har denna roll alltför ofta antingen inte tilldelats institutionen eller försummats eller givits låg prioritet. Det är därför nödvändigt att fullt ut uppmärksamma ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter i alla relevanta verksamheter inom dessa institutioner. Följande lista är vägledande för vilka typer av åtgärder som kan vidtas, och i vissa fall redan har vidtagits av nationella institutioner vad gäller dessa rättigheter:

(a) Främja utbildnings- och informationsprogram som syftar till att öka medvetenheten och förståelsen för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, både inom befolkningen i stort och bland särskilda grupper som offentlig service, rättsväsendet, den privata sektorn och arbetarrörelsen;

(b) Granska befintliga lagar och administrativa förfaranden samt lagförslag och andra förslag, för att garantera att de är förenliga med kraven i den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter;

(c) Ge teknisk rådgivning eller genomföra undersökningar i samband med ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, inklusive på begäran av offentliga myndigheter eller andra lämpliga organ;

(d) Identifiera nationella riktmärken med hjälp av vilka förverkligandet av skyldigheterna i konventionen kan mätas;

(e) Bedriva forskning och leda undersökningar som syftar till att utröna i vilken utsträckning vissa ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter förverkligas, antingen inom staten som helhet eller inom områden eller i samband med särskilt utsatta grupper;

(f) Övervaka efterlevnaden av särskilda rättigheter enligt konventionen och tillhandahålla rapporter om detta till offentliga myndigheter och civilsamhället; och

(g) Undersöka klagomål om överträdelser av gällande standarder för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter inom staten.

4. Kommittén uppmanar konventionsstaterna att se till att de uppdrag som ges till alla nationella människorättsinstitutioner inkluderar att rikta vederbörlig uppmärksamhet mot ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och begär att konventionsstaterna inkluderar information om både uppdraget och de viktigaste verksamheterna för dessa institutioner i sina rapporter till kommittén.

.....